

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Det lovforslag om ændring af ligningsloven, som fremskridtspartiet har fremsat, drejer sig om et spørgsmål om komplementarernes skattemæssige stilling. Komplementarerne er som bekendt de fuldt ansvarlige deltagere i kommanditselskaber. De andre deltagere i et kommanditselskab er kommanditisterne, der kun er begrænset ansvarlige, idet de kun hæfter med deres indskud i selskabet.

Kommanditselskabet som sådant er ikke selvstændigt skattepligtigt, som det er tilfældet med aktieselskaber. De enkelte deltagere, komplementarerer som kommanditister, er derimod hver for sig skattepligtige af deres del af overskuddet eller underskuddet i selskabet, i princippet på samme måde som deltagerne i et ansvarligt interessentskab.

Med hensyn til de begrænset ansvarlige kommanditisters adgang til at fradrage et underskud, herunder afskrivninger, er det imidlertid ved en kendelse i januar f. å. af landsskatteretten blevet fastslået, at kommanditisten ikke kan fratække et sådant underskud i videre omfang end svarende til hans hæftelse, altså svarende til hans indskud.

Denne afgørelse fra landsskatteretten foranlediger så det spørgsmål, som fremskridtspartiet her foreslår at der bliver lovgivet om. Forslaget går ud på, at komplementaren skal have adgang til at udnytte det fradrag, som kommanditisten ikke kan få, fordi underskuddet overstiger hans indskud, således at hans kapitalkonto i selskabet bliver negativ.

Der har været skrevet en hel del i de skatteretlige tidsskrifter om den nævnte kendelse fra landsskatteretten og om de mulige konsekvenser af afgørelsen, bl. a. i den i lovforslaget omhandlede relation med hensyn til overførslen af fradragsretten for underskuddet til komplementaren.

I bemærkningerne til lovforslaget henvises da også hertil, bl. a. til en fremstilling af lektor Aage Michelsen. Jeg vil i den anledning gerne sige, at der mellem de skattesagkyndige vist er enighed om, at landsskatteretsafgørelsen med hensyn til kommanditisternes fradragsret for underskud må få

konsekvenser for komplementarens skattemæssige stilling i retning af, at disse så nok i stedet må kunne udnytte det fradrag, kommanditisten ikke kan få, fordi underskuddet overstiger hans hæftelse.

Efter hvad jeg har forstået, er det da også statens ligningsdirektorats opfattelse, at der må være denne konsekvens, i hvert fald hvad angår det egentlige driftsmæssige underskud. I det omfang, det underskudsfradrag, der ikke godkendes hos kommanditisten, beror på afskrivninger, må man derimod nok regne med, at man må nøjes med at anse afskrivningen for ikke foretaget af kommanditisten. Det er jo således, at kommanditisterne selv, helt individuelt, bestemmer, hvorledes de vil udnytte afskrivningsmuligheden på deres anpart i selskabets aktiver.

Hvorledes den nærmere skattemæssige stilling er for såvel komplementarerer som kommanditister, er der i dag ikke udtrykkelige lovregler om. De resultater, man er nået frem til i den nævnte kendelse om begrænsning af kommanditisternes fradragsret for underskud, såvel som det, man må antage er konsekvensen heraf med hensyn til komplementarens skattemæssige stilling til dette underskud, beror på almindelige selskabsretlige og skattemæssige principper.

I den situation synes jeg nok at det ville være lidt mærkeligt, om vi nu giver os til at lovgive om en enkelt side af disse problemer. Jeg vil i øvrigt gerne gøre opmærksom på, at kommanditisten i den omhandlede landsskatteretsafgørelse, efter hvad jeg har fået oplyst, har indbragt afgørelsen for domstolene, hvor sagen nu behandles af landsretten.

I den situation synes jeg at det ville være i særlig grad mærkeligt, om vi nu gav os til at lovgive om en sidevirkning af en landsskatteretsafgørelse, som der endnu ikke er truffet endelig domstolsafgørelse om. Jeg mener ikke, at vi skal lovgive specielt om det spørgsmål, som fremskridtspartiets forslag angår. Ikke fordi jeg mener, at dette forslags indhold ikke stort set skulle være sagligt rigtigt på baggrund af den landsskatteretsafgørelse, der foreligger, men fordi jeg mener, at hvis vi skal til at lovgive på disse områder, som jo nu er ulovbestemte og overladt til afgørelse i retsanvendelsen, så bør vi tage spørgsmålet op på en bredere basis,